

چین اعلام کرد
ایالات متحده
مسئولیت دارد
به کمک به مردم
افغانستان
ادامه بدهد
و واشنگتن
موظف است
به پاکستان و
ایران کمک
کند تا بتوانند
پناهندگان
افغان را اسکان
دهند

چهارم، عقب‌نشینی ایالات متحده از افغانستان از نظر چین امر اجتناب‌ناپذیری بود. تلاش ایالات متحده برای ایجاد یک نظام سیاسی دموکراتیک (مردم‌سالارانه) به سبک غربی در افغانستان، پس از سال ۲۰۰۱ منجر به تفرقه و ضعف دولت مرکزی افغانستان و نیز بحران سیاسی بین دولت مرکزی و قدرت‌های محلی شد.

اجرای دستور سیاسی صادر شده توسط یک مقام «دموکراتیک» (مردم‌سالارانه) در افغانستان با پیشینه پیچیده و آشفته آن کشور امر بسیار دشواری است. بنابراین دولت مرکزی افغانستان تنها از طریق کمک‌های گسترده ایالات متحده، بویژه حضور نظامی و حمایت اقتصادی ایالات متحده می‌تواند به بقای خود ادامه بدهد. با کاهش حضور نظامی امریکا در افغانستان و در نهایت خروج امریکا سقوط کابل امر اجتناب‌ناپذیری بود.

چین خروج سراسیمه و پرهرج و مرج ایالات متحده از افغانستان را شکست راهبردی واشنگتن برای دولت‌های ترامپ و بایدن تفسیر کرد. (۴) اکثر ناظران چینی عقب‌نشینی ایالات متحده را همچون خروج آن کشور از سایگون در سال ۱۹۷۵، یک نقطه عطف تاریخی برشمردند.

از نظر ایدئولوژیک چین عقب‌نشینی ایالات متحده را نمونه‌ای شکست خورده از ارزش‌های سیاسی دموکراتیک ایالات متحده تعبیر کرد. تجارب موفقیت‌آمیز توسعه اقتصادی و اجتماعی چین را می‌توان به «نظام سوسیالیستی با ویژگی‌های چینی» نسبت داد که واشنگتن به شدت با آنها مخالف و منتقد آنهاست. در دیدگاه چینی آسیا و آفریقا جاهایی که سنت‌ها و تاریخ‌های سیاسی متفاوتی بر آنها حاکم است، نباید از نظام‌های دموکراتیک غربی تقلید کنند. هر چند چین از سال ۲۰۰۱ دولت افغانستان را که ایالات متحده از آن حمایت می‌کرد به رسمیت شناخت، اما در مورد آینده دولت افغانستان و ابقای آن مردد بود. در اوایل سال ۲۰۲۱ قبل از اینکه ایالات متحده تصمیم بگیرد از افغانستان خارج شود، سفارت چین در کابل با صدور بیانیه‌ای از تمام اتباع چینی خواست که فوراً خاک افغانستان را ترک کنند.

از نظر ژئوپلیتیکی (موقعیت جغرافیایی سیاسی) خروج نیروهای امریکایی خلأیی را در آسیای مرکزی نشان می‌دهد. ارزش ژئوپلیتیکی افغانستان به عنوان یک کشور مهم که آسیای جنوبی، مرکزی و خاورمیانه را به هم متصل می‌کند، همواره موضوع مهم و کلیدی است. پاکستان، هند، روسیه، ایران و حتی ترکیه امیدوارند نفوذ خود را در افغانستان اعمال کنند و به همین دلیل رقابت بین قدرت‌های مختلف منطقه‌ای، بویژه هند، پاکستان و روسیه تشدید شده است. پاکستان به شکل فزاینده‌ای به ابفای نقش در افغانستان پرداخت که منجر به رقابت منطقه‌ای شدیدتری شد.

در زمینه بین‌المللی خروج ایالات متحده از افغانستان نشان می‌دهد واشنگتن می‌تواند سایر متحدان خود را به رغم وعده‌های راهبردی داده شده رها کند و کنار بگذارد. دانشگاهیان و متفکران چینی این حرکت امریکا را خیانت واشنگتن به دولت افغانستان در کابل تعبیر کردند. ایالات متحده در سال ۲۰۲۰ بدون کسب موافقت دولت افغانستان توافقنامه‌ای را با طالبان امضا کرد. خروج نیروهای امریکایی به خوبی با دولت افغانستان هماهنگ نشده بود. نظر چینی‌ها این بود که، «خروج ایالات متحده از افغانستان نشان می‌دهد که ایالات متحده می‌تواند فردا به هریک از متحدان خود، شاید تاییوان و کره جنوبی» هم خیانت کند. به عبارت دیگر ایالات متحده می‌تواند دیگر متحدانش را در آینده و زمانی که دیگر برای اوازشی ندارند، رها سازد و ترک کند. (۵) از آنجایی که چین همواره برای منزوی شدن پکن از سوی ایالات متحده و متحدانش با فشارهای راهبردی فزاینده‌ای مواجه است، عقب‌نشینی و خروج آشفته و پرهرج و مرج